

РЕШЕНИЕ

№ 2196

гр. София, 09.05.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 5 състав, в публично заседание на 14.04.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Владимир Николов

при участието на секретаря Светла Гечева и при участието на прокурора Димитров, като разгледа дело номер **1707** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 197, ал. 3 от ДОПК.

Образувано е по жалба на „Д.“ ЕООД, гр. С., ЕИК *, чрез А. Б., със съдебен адрес – С., У. „Г. Р.“ № 1., . 1, срещу Решение № ПО-12 / 07. 02. 2011 г. на Д. на Т. Д. на Национална агенция за приходите С., с което е оставена без уважение жалбата срещу Постановление изх. № 846 от 12. 01. 2010 г. за продължаване действието на наложени предварителни обезпечителни мерки.

В жалбата се излагат съображения, че решението е незаконосъобразно, поради нарушение на материалния закон, а именно - разпоредбата на чл. 121, ал.3 от ДОПК, тъй като се затруднявало дейността на дружеството. Счита че са допуснати съществени нарушения на производствените правила, тъй като издадения РА е след срока за извършване на ревизията и освен това този срок бил неправомерно удължен. По същество претендира постановяване на съдебно решение, с което наложените обезпечителни мерки, бъдат отменени.

Ответникът- зам. Д. на Т. Д. на Национална агенция за приходите-С., чрез процесуалния си представител, счита жалбата за неоснователна. Представителят

на С градска прокуратура, изразява становище за основателност на жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ № 906642 / 14. 10. 2009 г., изменена

неколкократно, е възложено извършването на ревизия на „Д.“ ЕООД, гр. С..

В хода на ревизията, ревизиращия екип е установил, че очаквания размер на данъчните задължения на дружеството ще бъде в особено големи размери и от страна на органа по приходите е поискано налагането на предварителни обезпечителни мерки.

С Постановление изх. 846 от 10. 12. 2009 г., публичния изпълнител при ТД на Н., е наложил обезпечителни мерки чрез запор върху налични и постъпващи суми в размер на 973 958,41 лв. по банкови сметки, както и на вложени вещи в трезори, включително съдържание на касетите и суми предоставени на доверително управление в „Банка Пиреос Б“ , както и запор върху движима вещ – МПС, тъй като е приел че ще бъде затруднено събирането на бъдещи публични задължения в големи размери.

С Постановление изх. 846 от 18. 01. 2010 г., публичния изпълнител при ТД на Н., е отменил частично наложил обезпечителни мерки, като е вдигнал запора върху движима вещ, но е оставил в сила запора върху налични и постъпващи суми в размер на 1 000 000 лв. по банкови сметки „Банка Пиреос Б“ .

С искане изх. № 24-10-4956 / 09. 04. 2010 г., публичния изпълнител, е поискал продължаване срока на наложените обезпечителни мерки от АССГ.

С определение № 1298 / 23. 04. 2010 г. по адм. д. № 2798 / 2010 г. по описа на АССГ, е продължен срока на наложените с постановления № 846/10.12.2009г. и № 846/18.01.2010г. на публичен изпълнител при ТД на Н. - С. предварителни обезпечителни мерки - запор върху посочена в постановленията банкова сметка на „Д.“ ЕООД в ТБ „Банка Пиреос България“ до приключване на ревизионното производство, образувано със ЗВР № 906642/14.10.2009г., с издаването на акт по чл.119, ал.3 от ДОПК.

На 14. 12. 2010 г., е издаден ревизионен акт № *5 за установяване задълженията на Д.“ ЕООД.

С Постановление изх. № 846 от 12. 01. 2010 г., е продължено действието на наложените предварителни обезпечителни мерки, на основание чл. 121, ал. 6 от ДОПК.

Срещу постановлението е подадена жалба от страна на „Д.“ ЕООД, която е оставена без уважение от Д. на ТД на Н. - С. и е потвърдено постановлението за налагане на предварителни обезпечителни мерки. Решение № ПО-12 / 07. 02. 2011 г. на зам. Д. на ТД на Н.- С., е връчено на 11. 02. 2011 г.

С жалба вх. № 53-06-491 / 18. 02. 2011 г., от страна на „Д.“ ЕООД, е оспорен издадения акт и по съдебен ред.

При така установените факти, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД обосновава следните правни изводи:

Обжалва се в срок подлежащ на обжалване акт, от надлежна страна, за която е налице и интерес от обжалването, поради което жалбата е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е **НЕОСНОВАТЕЛНА** по следните съображения:

Оспорения административен акт е издаден от компетентния орган по чл. 197, ал. 1 от ДОПК, като независимо, че е подписано от зам. Д., по делото е представено копие от Заповед № РД-01-88 / 20. 01. 2010 г., съгласно която при отсъствието на титуляра С П, същата се замества от Г Станулова – заместник- директор на ТД на Н. – С..

Публичният изпълнител правилно е констатирал, че е издаден РА № *5 / 14. 12. 2010 г., поради което е налице хипотезата на чл. 121, ал. 1 от ДОПК. Съгласно посочената разпоредба, действието на наложените предварителни обезпечителни мерки се продължава с обезпечителните мерки от същия вид и върху същото имущество, наложени в едномесечен срок от издаването на ревизионния акт, когато актът е издаден

в 4-месечния срок по ал. 4 или в срока, определен от съда по реда на ал. 5.

В конкретния случай срока определен от съда е до приключване на ревизионното производство, образувано със ЗВР № 906642/14.10.2009г., с издаването на акт по чл.119, ал.3 от ДОПК.

Безспорно ревизионното производство е приключило с издаването на РА, което е станало на 14. 12. 2010 г., поради което в предвидения в закона едномесечен срок, е издадено постановление за продължаване действието на наложените предварителни обезпечителни мерки.

В същото време неоснователни са доводите за неправомерно удължаване срока на ревизията, тъй като по делото са налице две заповеди № ЦУ-36 / 22. 02. 2010 г. и Заповед № ЦУ-146 / 25. 05. 2010 г. на изпълнителния директор на Н., с които се разрешава удължаването на срока за извършване на ревизия съответно до 27. 05. 2010 г. и впоследствие до 27. 11. 2010 г. В тази връзка, съдът счита за неоснователен изложения довод, че издадените впоследствие заповеди за възлагане на ревизия от органа по приходите, въз основа на горепосочените заповеди на изпълнителния директор, са нищожни, тъй като на основание чл. 113, ал. 3 от ДОПК, именно органа възложил ревизията може да измени първоначалната заповед, като това касае и срока за извършване на ревизията, след като има надлежно разрешение от органа по чл. 114, ал. 4 от ДОПК.

Съдът счита за неоснователни и изложените доводи, че решението е издадено от некомпетентен орган, доколкото нормата на чл. 11, ал. 3 от ЗНАП, предвиждала забрана да се възлагат правомощията на териториалния директор по разглеждане на жалби, на други лица, тъй като в конкретния случай няма възлагане (делегиране) на правомощия, а само заместване на компетентния административен орган.

Следва да се отбележи, че нормата на чл. 197, ал. 3, предвижда отмяна на наложеното обезпечение само при неизпълнение на разпоредбата на чл. 121, ал. 1 от ДОПК, но не и при нарушение на ал. 3 на чл. 121 от ДОПК.

В същото време, от страна на жалбоподателя в настоящото производство не бяха доказани предпоставките по чл. 197, ал. 3 от ДОПК, при които съдът отменя наложеното обезпечение или неговото продължаване. В рамките на делото не се представи от страна на жалбоподателя обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа, които да обезпечат събирането на предложените за установяване публични задължения. От страна на жалбоподателя не беше доказано, че наложените предварителни обезпечителни мерки ще спрат извършваната от него дейност.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав на АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД приема, че обжалвания акт е издаден от компетентен орган и в съответната форма, като са спазени процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му и не страда от пороци обуславящи неговата отмяна.

При този изход на спора, на основание чл. 161, ал. 1 от ДОПК, ще следва жалбоподателя да заплати на ответника юрисконсултско възнаграждение, определено съобразно чл. 8, във връзка с чл. 7, ал. 1, т. 4 от Наредба № 1 / 09. 07. 2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Така мотивиран, Административен съд С.-град, I-во отделение – 5 състав:

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ ЖАЛБАТА на „Д.” ЕООД, гр. С., срещу Решение № ПО-12 / 07. 02. 2011 г. на Д. на ТД на НнАП С., с което е оставена без уважение жалбата срещу Постановление изх. № 846 от 12. 01. 2010 г. за продължаване действието на наложени предварителни обезпечителни мерки.

ОСЪЖДА „Д.” ЕООД, гр. С., ЕИК *, да заплати на ТД на Н. С., юрисконсултско възнаграждение в размер на 150 (сто и петдесет) лв.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: